

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Nierówności wyrocznie dla problemów odwrotnych Praca magisterska

Grzegorz Mika

Wydział Matematyki Stosowanej

5 września 2018

Plan prezentacji

- Przedstawienie problemu
- Cel pracy
- Nierówności wyrocznie w modelu z operatorem zwartym
- Nierówności wyrocznie w ogólnym modelu

Przedstawienie problemu

Problem

Niech $A\colon \mathbb{H} \to \mathbb{G}$ będzie operatorem liniowym i ograniczonym między ośrodkowymi przestrzeniami Hilberta. Rozważmy problem

$$Af = g$$
.

Cel: mając dany $g\in \mathbb{G}$ znajdź $f\in \mathbb{H}$ by spełnione było powyższe równanie.

Stochastyczny problem odwrotny

Równanie zaburzone przez losowy szum

$$Y = Af + \epsilon \xi, \ \epsilon > 0.$$

Przedstawienie problemu

Dobrze i źle postawione problemy

Problem nazwiemy dobrze postawionym w sensie Hadamarda, gdy:

- dla dowolnego $g \in G$ istnieje $f \in H$ spełniający zadane równanie,
- rozwiązanie jest jedyne,
- rozwiązanie jest stabilne, czyli zależy w sposób ciągły od prawej strony równania.

Problem nazwiemy źle postawionym, gdy nie jest dobrze postawiony.

Błąd stochastyczny

Błąd stochastyczny

Stochastycznym błędem ξ nazwiemy proces na przestrzeni Hilberta G, czyli ograniczony liniowy operator $\xi\colon G\to L_2(\Omega,\mathcal{F},\mathbb{P})$ taki, że dla dowolnych elementów $g_1,g_2\in G$ mamy zdefiniowane zmienne losowe $\langle \xi,g_i\rangle$ takie, że $\mathbb{E}\langle \xi,g_i\rangle=0$. Operator kowariancji \mathbf{Cov}_ξ określony jest jako ograniczony liniowy operator ($||\mathbf{Cov}_\xi||\leqslant 1$) z przestrzeni G w przestrzeń G taki, że $\langle \mathbf{Cov}_\xi g_1,g_2\rangle=\mathbf{Cov}(\langle \xi,g_1\rangle,\langle \xi,g_2\rangle)$.

Błąd stochastyczny

Działania na szumie

Niech T będzie operatorem na przestrzeni H. Wtedy można zdefiniować szum $T\xi$ przez

$$\langle T\xi, f \rangle = \langle \xi, T^*f \rangle, \ \forall f \in TH.$$

Operator kowariancji $T\xi$ jest postaci $\mathbf{Cov}_{T\xi} = T\mathbf{Cov}_{\xi}T^*$.

Estymator liniowy

Estymatorem liniowym elementu f w powyższym modelu nazywamy estymator postaci TY, gdzie T jest pewnym operatorem z przestrzeni L(G, H).

Niech Λ będzie skończonym zbiorem estymatorów liniowych.

Cel

Wybór z rodziny Λ estymatora naśladującego estymator o minimalnym ryzyku w tej klasie.

Nierówności wyrocznie

Niech $\mathcal{R}(\theta^*,\theta)$ oznacza ryzyko estymatora θ^* . Będziemy poszukiwać metody wyboru θ^* z Λ tak, by udało się skonstruować nierówność następującej postaci

$$\mathcal{R}(\theta^*, \theta) \leqslant C_1 \inf_{\hat{\theta} \in \Lambda} \mathcal{R}(\hat{\theta}, \theta) + C_2(\Lambda, n).$$

Niech w problemie $Y = Af + \epsilon \xi$ A będzie operatorem zwartym.

Uwaga

Jeżeli $A\colon \mathbb{H} \to \mathbb{G}$ jest zwarty i $\dim \mathbb{H} = \infty$, to A^{-1} jest nieciągły, o ile istnieje, czyli problem Af = g jest źle postawiony dla dowolnego operatora zwartego.

Reprezentacja według wartości singularnych

Istnieją skończony lub zbieżny do zera ciąg liczb dodatnich $\{b_n\}_{n\in I}$ oraz układy ortonormalne $\{v_n\}_{n\in I}\subset H,\ \{u_n\}_{n\in I}\subset G$ takie, że zachodzi

- $KerA^{\perp} = \overline{span\{v_n, n \in I\}}$, $\overline{RangeA} = \overline{span\{u_n, n \in I\}}$,
- $Af = \sum_n b_n \langle f, v_n \rangle u_n$ oraz $A^*g = \sum_n b_n \langle g, u_n \rangle v_n$.

Przy pewnych dodatkowych warunkach rozwiązania równania Af=g mają postać

$$f=f_0+\sum_n b_n^{-1}\langle g,u_n\rangle v_n,\ f_0\in \mathit{KerA}.$$

Model ciągowy

Problem $Y=Af+\epsilon\xi$ ma reprezentację postaci

$$x_n = \theta_n + \epsilon \sigma_n \xi_n, \ n = 1, 2, \dots$$

gdzie
$$x_n = y_n/b_n = \langle Y, u_n \rangle/b_n$$
, $\theta_n = \langle f, v_n \rangle$ oraz $\sigma_n = b_n^{-1}$.

Estymator liniowy

W powyższym modelu estymator liniowy ma postać $\hat{\theta}(\lambda) = (\hat{\theta}_1, \hat{\theta}_2, \dots)$, gdzie

$$\hat{\theta}_i = \lambda_i x_i, i = 1, 2, \dots$$

dla pewnego nielosowego ciągu liczbowego $\lambda = (\lambda_1, \lambda_2, \dots)$.

Ryzyko

Ryzyko estymatora θ^* w powyższym modelu wyraża się jako

$$\mathcal{R}(\hat{f}, f) = \mathbb{E}_{\theta} ||\theta - \hat{\theta}||^2$$
$$= \sum_{n=1}^{\infty} (1 - \lambda_n)^2 \theta_n^2 + \epsilon^2 \sum_{n=1}^{\infty} \sigma_n^2 \lambda_n^2.$$

Nieobciążony estymator ryzyka

Nieobciążonym estymatorem $\mathcal{R}(\hat{\theta},\theta) - \sum_{n=1}^{\infty} \theta_n^2$ nazwiemy wyrażenie

$$U(\lambda, X) = \sum_{n=1}^{\infty} (\lambda_n^2 - 2\lambda_n) x_n^2 + 2\epsilon^2 \sum_{n=1}^{\infty} \lambda_n \sigma_n^2$$

Oznaczenia

$$\begin{split} \rho &= \max_{\lambda \in \Lambda} \sup_{n} \sigma_{n}^{2} |\lambda_{n}| \left[\sum_{k=1}^{\infty} \sigma_{k}^{4} \lambda_{k}^{4} \right]^{-1/2}, \\ S &= \frac{\max_{\lambda \in \Lambda} \sup_{n} \sigma_{n}^{2} \lambda_{n}^{2}}{\min_{\lambda \in \Lambda} \sup_{n} \sigma_{n}^{2} \lambda_{n}^{2}}, \ M &= \sum_{\lambda \in \Lambda} \exp\left(\frac{-1}{\rho(\lambda)}\right), \\ L_{\lambda} &= \ln(NS) + \rho^{2} \ln^{2}(MS). \end{split}$$

Metoda

$$\lambda^* = \arg\min_{\lambda \in \Lambda} U(\lambda, X)$$

Przy odpowiednich założeniach zachodzą następujące nierówności dla estymatora θ^* wybranego zaproponowaną metodą.

Wyniki

Dla dowolnego $\theta \in I^2$ i dla dowolnego $B > B_0$ istnieją stałe $\gamma_1, \gamma_2, \gamma_3, \gamma_4$ takie, że zachodzi

•
$$\mathbb{E}_{\theta} \|\theta^* - \theta\|^2 \le (1 + \gamma_1 B^{-1}) \min_{\lambda \in \Lambda} \mathcal{R}(\hat{\theta}, \theta) + \gamma_2 B \epsilon^2 L_{\Lambda} \omega(B^2 L_{\Lambda})$$

•
$$\mathbb{E}_{\theta} \|\theta^* - \theta\|^2 \leq (1 + \gamma_3 \rho \sqrt{L_{\Lambda}}) \min_{\lambda \in \Lambda} \mathcal{R}(\hat{\theta}, \theta),$$

o ile $\rho\sqrt{L_{\Lambda}}<\gamma_4$. Funkcja $\omega(x)$ jest postaci

$$\omega(x) = \max_{\lambda \in \Lambda} \sup_{k} \left[\sigma_k^2 \lambda_k^2 \mathbf{1} \left(\sum_{n=1}^{\infty} \sigma_n^2 \lambda_n^2 \leqslant x \sup_{k} \sigma_k^2 \lambda_k^2 \right) \right], \ x > 0.$$

Niech w problemie $Y=Af+\epsilon\xi$ A będzie dowolnym operatorem liniowym i ograniczonym.

Prekondycjonowanie problemu

W miejsce problemu

$$Y = Af + \epsilon \xi$$

rozważać będziemy problem

$$A^*Y = A^*Af + \epsilon A^*\xi.$$

Twierdzenie spektralne

Niech A będzie operatorem samosprzężonym na ośrodkowej przestrzeni Hilberta H. Wtedy istnieją $\sigma-$ zwarta przestrzeń mierzalna (S,\mathcal{S},μ) z miarą Radona μ , rzeczywista funkcja mierzalna b określona na S i operator unitarny $U\colon H\to L_2(S,\mathcal{S},\mu)$, takie, że

$$A = U^{-1} M_b U,$$

gdzie M_b jest operatorem mnożenia przez funkcję b zdefiniowanym jako $(M_b g)(x) = b(x)g(x)$

Postać

Problem $Y = Af + \epsilon \xi$ można zapisać w postaci

$$X = \theta + \epsilon \sigma \eta$$
,

gdzie $\theta = Uf$, $\sigma \eta = M_{b^{-1}}UA^*\xi$ oraz $X = M_{b^{-1}}UA^*Y$.

Estymator

W powyższym modelu estymator liniowy $\hat{\theta}$ przyjmuje postać

$$\hat{\theta} = \lambda X$$
,

gdzie λ jest pewną nielosową funkcją.

Założenia na szum

Załóżmy, że zachodzą następujące warunki gwarantujące skończoność drugich momentów regularyzowanego rozwiązania

$$\forall g \in G \quad \mathbb{E}\langle \xi, g \rangle = 0 \text{ oraz } \|\mathbf{Cov}_{\xi}\| \leqslant 1,$$

$$\mathbb{E} \|A^* \xi\|^2 < \infty.$$

Jeżeli spełnione są powyższe dwa warunki, możliwe jest takie dobranie miary μ i operatora U w twierdzeniu spektralnym, by zachodziło

$$\forall s \in S \quad Var(UA^*\xi(s)) \leq b(s)$$

Oszacowanie na ryzyko

Przy założeniach na szum ryzyko estymatora $\hat{ heta}$ można oszacować

$$\mathcal{R}(\hat{\theta}, \theta) \leqslant \int_{\mathcal{S}} (1 - \lambda(s))^2 \theta^2(s) d\mu + \epsilon^2 \int_{\mathcal{S}} \lambda^2(s) \sigma(s) d\mu.$$

Oznaczenie

Wprowadźmy oznaczenie

$$\Psi(\lambda,\theta) = \int_{S} (1-\lambda(s))^{2} \theta^{2}(s) d\mu + \epsilon^{2} \int_{S} \lambda^{2}(s) \sigma(s) d\mu.$$

Empiryczne oszacowanie ryzyka

Wprowadźmy następującą wielkość

$$\psi(\lambda, X) = \int_{S} (\lambda^{2} - 2\lambda) X^{2} d\mu + 2\epsilon^{2} \int_{S} \lambda \sigma d\mu.$$

Zachodzi następująca zależność

$$\mathbb{E}\psi(\lambda,X)\leqslant \Psi(\lambda,\theta)-\int_{\mathcal{S}}\theta^2d\mu.$$

Metoda

Poszukiwany estymator θ^* będzie konstruowany tak, by filtr był wybierany z rodziny Λ zgodnie z zasadą

$$\lambda^* = \arg\min_{\lambda \in \Lambda} \psi(\lambda, X)$$

Przy odpowiednich założeniach, oznaczeniach analogicznych do modelu z operatorem zwartym i estymatorze θ^* wybranym zgodnie z zaproponowaną metodą można pokazać następujące nierówności

Wyniki

Dla dowolnego $\theta \in L_2(\mathcal{S},\mathcal{S},\mu)$, dla dowolnego $B>B_0$ istnieją stałe $\gamma_1,\gamma_2,\gamma_3,\gamma_4$ takie, że zachodzi

•
$$\mathbb{E}_{\theta} \|\theta^* - \theta\|^2 \le \max\{1, C_2\} (1 + \gamma_1 B^{-1} \max\{1, \|A\|^2\}) \min_{\lambda \in \Lambda} \Psi(\lambda, \theta)$$

+ $\max\{1, C_2\} \gamma_2 B \max\{1, \|A\|^2\} \epsilon^2 L_{\Lambda} \omega(B^2 L_{\Lambda})$

•
$$\mathbb{E}_{\theta} \|\theta^* - \theta\|^2 \leq \max\{1, C_2\}(1 + \gamma_3 \max\{1, \|A\|^2\} \sqrt{\rho L_{\Lambda}}) \min_{\lambda \in \Lambda} \Psi(\lambda, \theta),$$

o ile $\rho\sqrt{L_{\Lambda}} < \gamma_4$. Funkcja $\omega(x)$ jest postaci

$$\omega(x) = \max_{\lambda \in \Lambda} \|\sigma^2 \lambda^2 \mathbf{1} \left(\int_S \sigma \lambda^2 d\mu \leqslant x \|\sigma^2 \lambda^2\|_{\infty} \right) \|_{\infty}, \ x > 0.$$

Dziękuję za uwagę!